

Notat

Kirkeministeriet

Talepapir til ministerens svar på KIU Alm. del Samrådsspørgsmål B, samrådet den 16. september 2015

Dato: 25. august 2015
Dokument nr. 87936/15
Sagsbehandler
Rasmus Paaske Larsen

I brev af 14. august 2015 har Kirkeudvalget i et kommende samråd ønsket en drøftelse af følgende spørgsmål efter ønske af Christian Langballe:

”Samrådsspørgsmål B

Ministeren bedes redegøre for, hvorvidt det er muligt at etablere en uafhængig ankeinstans, der kan tage sig af eventuelle tvivlsager vedrørende ansættelsesretlige forhold for præster, samt hvordan ministeren forholder sig til sådan en ankeinstans?

Samrådsspørgsmålet har tidligere været stillet, jf. samrådsspørgsmål L (folketingsåret 2014-15, 1. samling).”

Talepapir (det talte ord gælder):

Som det fremgår af spørgsmålet, har også dette samrådsspørgsmål været stillet før, og det var meningen at det skulle besvares på det samråd, der som sagt blev aflyst som følge af udskrivelsen af valget til Folketinget.

Jeg er dog bekendt med, at Kirkeudvalget allerede den 16. marts i år stillede et lignende skriftligt spørgsmål til den daværende kirkeminister, nemlig spørgsmål 30 på Alm. del, med følgende ordlyd:

”I forlængelse af spm. 21 ønskes ministerens stillingtagen til, om det er muligt på baggrund af bl.a. denne sag at etablere en ankeinstans, der fremover kan tage stilling til lignende sager, eller er Kirkeministeriet at betragte som en sådan ankeinstans?”

Ved brev af 19. marts 2015 besvarede ministeren spørgsmålet således, idet jeg dog gør opmærksom på, at jeg i mit citat har anonymiseret navnet på den omtalte præst:

”Som det bl.a. fremgår af mit svar af dags dato på udvalgets spørgsmål 21, har sognepræst [N.N.] påklaget biskoppens afgørelse til Kirkeministeriet.

Ministeriet fungerer således som ankeinstans i forhold til biskoppens afgørelse af sådanne sager.

Kirkeministeriet er ansættelsesmyndighed for folkekirkens præster.”

For mit eget vedkommende finder jeg det hverken nødvendigt eller hensigtsmæssigt med endnu en ankeinstans.

Særligt ikke når muligheden for at indbringe biskoppens afgørelse for Kirkeministeriet sammenholdes med den almindelige adgang til at indbringe sager for landets domstole eller for Folketingets Ombudsmand.

For en god ordens skyld gør jeg opmærksom på, at det følger af § 9 i lov om Folketingets Ombudsmand, at folkekirken er omfattet af ombudsmandens virksomhed bortset fra spørgsmål, der direkte eller indirekte vedrører kirkens lære eller forkyndelse.